

potest, xxxv, 253. Virtutes sunt bona bonorum, xxxvii, 427. Virtus animam facit optimam, xxxvii, 427. Virtutes; quibus recte vivitur, magna bona sunt, xxxvii, 347; xx, 453. Virtus aut vitium, xxxvii, 347. Virtus diligens aut odio habens, xvi, 232. Virtus quomodo in infirmitate perficatur, xxxv, 248. Virtutis perfectio non est desperanda, *ibid.* 137.

Virtutes que sunt in animo humano, non separantur ab invicem, xxx, 357. Virtutes inseparabiles esse omnibus philosophis placuit, xl, 348. Equae sententia probatur, *ibid.* 349, 350, 351, 354. Virtutum connexionem Zeno tenuit, xxxvi, 192. Et si virtutes sint connexae, una tamen major est altera in uno eodemque homine, xl, 354, 355. Virtus non est hic sine aliquo vitio, *ibid.* 351, 354, 355. In magnis animis quedam virtutes vitii parvorum sunt simillimae, xxxix, 30. Virtuti unicuique finitimum vitium reperitur, xxxviii, 48. Virtutes duae hic necessarie, continentia et sustinentia, xvii, 405.

Virtuti species quatuor, ii, 491. Virtutis partes quatuor, prudentia, iustitia, fortitudo, temperantia, xxxviii, 46, 64. Virtutes agenda vites quatuor, prudentia, etc., x, 156. Virtutum theologiae ratio et conexio, vii, 442. Ex vario affectu amoris Dei nascuntur virtutes ille quatuor, prudentia, iustitia, etc., xxxvii, 308. Quae definiuntur, *ibid.* 296. Officia quatuor virtutum ad dilectionem Dei tendunt, *ibid.* 322. Plures paradisi portae sunt in quatuor partes divisum significat quatuor virtutes, *ibid.* 468. Virtutum gradus distinguendi ab illo qui sacris Scripturis animam intendit, xxxviii, 38. Virtutes vites possunt et in habitu et in opere, xxxv, 273. Virtus vel sapientia huius vitium vel stultitia tenebris comparatur, xl, 353.

Virtutes. Iustitia, continentia, etc., non ex virtibus nostris, xli, 5, 6. Virtutes nostrae sunt, non res quas dare vel eripere casus potest, i, 32. Virtutes quibus anima oratur, ex Deo sunt, xv, 434. Virtus nobis non erit, nisi adiat Deus, quod juvenum, xi, 294. Nemo stultus agi, nisi divino adjuvetur auxilio, re, 68. Virtus non est ab homine, sed super hominem, quod facit hominem

beate vivere, *ibid.* 63. Virtus que dicitur nostra, Dei est bonitate nobis concessa, ii, 490. Virtus que Dei bonitate nobis concessa, non nisi gratia Dei tribuenda, *ibid.* 259. Virtus sola Dei gratia donatur, ii, 193, 414; iv, 291. Virtus vera domus est gratiae, xxxv, 281. Cor virtutis dona Deiese negat Pelagiani, *ibid.* 249. Virtutes omnes et gratias unumquemque posse habere, quo sensu a Pelagio intellectum, et ab episcopis approbatum, xxxv, 75, 77. Virtutes nostrae quomodo formentur invisibilibus, xxi, 230. Virtus Christi erit in nobis, cum deferretur virtus nostra, ix, 378. Virtutes oculis non videntur, et amantur, vii, 334. Christus pro omnibus virtutibus necessarius in convallibus plorationis, dabit in celo unam virtutem se ipsum, x, 156.

Virtutes an desinant in futura vita, xxxii, 18. Virtutes quomodo erunt ac non erunt in aeterna vita, xi, 238. Virtutes eadem hic sunt in actu, post haec vitam in effectu; hic in opere, ibi in mercede, hic in officio, ibi in fine, *ibid.* 241. Virtutes quomodo sint in Beatis, *ibid.* 250. Virtus maior, que in Beatis vita beata una erit virtus que virtutes omnes complectetur, ut potius quae ipsa erit virtutes omnes, xl, 238, 241. Virtutes duae, una activa, altera contemplativa, xxi, 331. In celo una erit virtus, scilicet contemplatio Dei, x, 156. Virtus via ad gloriam, honorem, imperium, ii, 241. Virtutis et Honoris aedes apud Romanos conjunctae, *ibid.* Virtutes Romanorum Christianis sunt communitatis necessaria exempla, *ibid.* 256. Virtutes civiles etiam sine vera religione quantum valuerunt in imperio Romano, xxxix, 352. Romanis quomodo sui generis prohibita custodierunt, *ibid.* Virtus vera ac sola, xx, 501.

Vires. Vires corporis aed majores, i, 281. Vinum repellere occidendo eum qui stuprum aut mortem inferre molitur, illicitum, xxvii, 282. Vis ad aliquid cogendum ad hominem potest adherere, xi, 380, 386, 457.

Vixit ut quidem non est, quod non est mutabile, xxx, 283. Tria visibilia genera, xxxix, 402.

Visio. Videre pro generali sensu non

solum corporis, sed etiam animi, vi, 255; xvi, 412; xviii, 630. Quid distet inter videre et credere, xl, 114, 116. Volens Dei desiderium quando amoris gratiis sit argumentum, xix, 518.

Visio quid, xxx, 452, 453. Quomodo fiat, i, 286. Ex visibilibus generis visio sine imagine ejus rei quae videtur, xxx, 453, 454. Quomodo, *ibid.* Visio per omissionem radiorum ex oculis, v, 180. Lux que est in sensu videntis, non sufficit ad videndum, *ibid.* 179. Visionem fieri ex imaginibus que ad oculos veniunt, sententia Epicuri et Democriti, qui refelluntur a Cicerone, xxxix, 385, 384, 385. Visionem qui nolunt trivideri nisi corporibus, non sunt audiendi, xi, 149. Visio non est rei aut remotoris, aut propinquioris, xx, 455.

Visio triplex, intellectualis, spiritalis et corporalis, ii, 467. Visio alia fit oculis corporalis, alia mentis obtulit, xi, 111, 112. Quid mentis obtulit videmus, *ibid.* 111, 112, 113, 119, 142, 143. Nec ipsa est contentenda visio, videre quod nescias, xl, 111. Cum anima intellectuali visione Deum videt, etiam supra se videt illum, v, 614. An in spiritali et intellectuali visione plures gradus, *ibid.* 612. In visione trinitas quoniam, xxx, 451. Tria que in visione sunt, natura sua different, *ibid.* 453. Quomodo in unum coeunt tria haec, *ibid.* 455.

Visio Dei duplex, alia hujus temporis, alia futuri: haec per speciem, illa per fidem, xxi, 9; xvii, 67. Recte dicitur, animus posse Deum videre, xi, 117. Patrem invisibilem, Filium vero et Spiritum sanctum visibiles palpabant Ariani, *ibid.* 123, 160. Non solum Patris divinitatem, sed nec Filii, nec Spiritus sancti posse oculis carnis aspicere, sententia Hieronymi, *ibid.* 152. Nullum est dubium quod natura Dei non videatur in loco, *ibid.* 147. Deum oculis carnis esse invisibilem probatur auctoritate Ambrosii, *ibid.* 121, 162. Hieronymi, *ibid.* 152, 156. Athanasii atque Gregorii, *ibid.* 160. Videre Deum cupiebant Moyses in ea substantia que Deus est, v, 608. Ita eum visisse verisimile est, *ibid.* 609. Deum Moysi primum alitque Sanctorum non visum esse in natura propria, sed in ea specie qua apparere voluerat, xi, 124, 127, 146.

161, 164. Mirum si Moysi non concessum est quod petebat, ut hic videret Deum sicuti est, *ibid.* 133. Non incredibile est quibusdam nondum defunctis, et maxime Paulo hanc gratiam fuisse concessam, *ibid.* Sed necesse est abstrahi ab hac vita mentem, quando in illius ineffabilitatem visionis assumitur, *ibid.* Nemo videt Deum in illa specie qua Deus est, nisi prius ab hac vita quodam modo moriatur, v, 610; xi, 480. Homini non potest nota esse divina substantia sicut ipsa sibi, v, 263. Divinam substantiam videre non potest hominis mens, sicut Angeli sancti Visi, *ibid.* 621. De ipsis etiam ecclesiis virtutibus legitur, *Deum nemo vidit unquam*, ex Ambrosio, xi, 121. Quo sensu, *ibid.* 125, 131, 137. Videre aliud est, aliud videndo totum comprehendere, *ibid.* 125. Eos qui ad vitam resurgunt, per corpus Deum visuros putant aliqui, *ibid.* 148. Deum ab impis videndum, et a diabolo fuisse visum quidam dicunt, *ibid.* 119. Refelluntur, *ibid.* 127, 130. Visionem divine substantiae diabolo indultam esse secundum nostras Scripturas, Manichei calumniantur, xvii, 283. Visionis Dei desiderio pia per fidem vita in hac aeternosa peregrinatione ducta est, ii, 407. Visio facta est in aeternum, summum premium promissum iustis, xxxvii, 210; xxx, 221. Visibiles erit Christus in judicio futuro, xx, 458. De Dei visione multa perstringunt et solvantur quaestiones, xi, 137. Scripturae testimonia que de Deo videndo velint contraria dicere, conciliantur, *ibid.* 148. De visione Dei interim sufficit scire quod Christus homo ita videt Patrem, sicut videtur a Patre, *ibid.* 150, 301. An per corpus Sancti visuri sint Deum, iv, 304. Sancti visuri sunt Deum in ipso corpore, *ibid.* Quidam dicunt Deum videndum per corpus, sed per corpus non videtur spiritus erit, xi, 148, 154. Dei substantiam esse quolibet corpore glorificato, etiam ipsius Domini, videre posse confirmat Evodius, *ibid.* 294, 296. confirmat et Augustinus, *ibid.* 300, 301. Morie non auferat animam aliquod corpus ex corpore, alitque, xxxv, 36. Auferit tamen quaestione oculos corporis simillimos, quibus visa simillima erunt in somnis, sed nec ipsa

corporea, *ibid.* Cum corpus spiritale haereticum, videlicet Trinitatem, sive mente, sive mirabili modo etiam corpore, *ibid.* 407. Sive ab exteriore homine Deus videri possit, sive non possit, certum est eum ab interiore homine videri, *xi*, 165. Videre Deum possimus mente vel cordis acie interiore, *xxv*, 28. Videri Deo solo animo potest, nec tamen ita et animus, *viii*, 240. Deum facie ad faciem non viderunt antiqui Patres, *x*, 214. Visio Dei facie ad faciem servatur in resurrectione, *viii*, 268. Visio Dei sicuti est in altera vita, *xvi*, 85, in patria superna, *xv*, 392. A visione Verbi quamquam avocant, *ibid.* 180. Visione Verbi percipiunt Angeli, ab illa pecora avertuntur. Qui desiderat, inter utrumque melius est, *ibid.* 181. In celo sine codice in Verbo leges, *xi*, 304. Corporalem faciem non cognovit, cum Apostolus dicit nos visuros Deum facie ad faciem, *xi*, 150. Faciem Dei iuxta naturae suae proprietatem nulla videt creatura, *ibid.* 158, 159. Visio Dei videtur, *xviii*, 280. Cum unus Deus videtur, Trinitas videtur, *x*, 174. Nihil interest inter visionem Patris et visionem Filii, *ibid.* Visione Dei nihil sublimius, *xxxv*, 24. Qualis requies et fides voluntatis in visione censeri debent, *xxx*, 402. Sine Dei visione, quilibet alius hominis praedixi infelicitissimus est, etiam secundum Plotinum, *xi*, 479. Visio et amor Dei et satiat et non satiat, *x*, 214. Visio Salvatoris illos contrastabat qui illiciti delectantur, *xvii*, 8. Visio Dei filius est noster, *xviii*, 157. Videre Deum et laudare Deum, ipse erit portus laborum nostrorum, *xvii*, 404. Ut lux sita sans oculis gaudium, non sanis tormentum; ita Deus cordibus mundis aut non mundis, *xvii*, 157. Visionis Dei facie quanta felicitas, *xxix*, 462. Summa felicitas, *ibid.* 93, 96. praemium omnium Sanctorum, *ix*, 353. merces fidei, *xvii*, 179. Visio Dei post hanc vitam, *xv*, 379. Visio Christi tota merces nostra, *x*, 339. Fide mandatur cordis, ut possint esse idonea videre Deum, *xi*, 61.

Visio Dei mentis cordibus speciatim promissa, *xvii*, 160. Deus non nisi a patricibus videtur, *xvii*, 374. *Vide* **ARTICULO DEI.** Ad visionem Dei fide ac

bonis operibus perveniunt, *xvii*, 281; *xviii*, 161, 494. Presume te vicium bene vivendo, a quo videris, sed quem videri non potes male vivendo, *xvii*, 282. Ad vivendum Deum superbi peccant se propria virtute posse purgari, unde hoc poliant, *xxxix*, 315. Si homo fidem debet credere quod nonnulli vult ut visionem et speret et amet, *xxxix*, 402.

Visionum varia genera, *xxviii*, 177. Visionum genera tria, *v*, 573. corporale, spiritale et intellectuale, *ibid.* 575. Haec erunt in Peris, *ibid.* 622. Quomodo, *ibid.* 639. In eadem nominantur visiones corporales, spiritales, et intellectuales, *ibid.* 604. Visio corporalis sine spirituali esse non potest, *ibid.* 605. Spiritualis potest esse sine corporali, *ibid.* Visio corporalis et spiritualis falli, sola intellectualis non fallit, *ibid.* 606. In aliis falli non semper est perniciosum, spiritualis ad intellectuales refertur, *ibid.* 607, 582. Visio intellectualis spiritali, spiritalis corporali praestat, *ibid.* 604, 605. Spiritale visionum genus unde dicitur, *ibid.* 577. Hoc ceteris praestat, *ibid.* 573. Intellectuale genus visionis, *ibid.* 578. In visione intellectuali alia sunt quae videntur in anima, aliud tamen quo ipsa illustratur, *ibid.* 614.

Visionum cause, *v*, 594. Visiones aliquando a corpore, aliquando a spiritu oriuntur, *ibid.* 596. Visio quae a corpore causam habent, a corpore non exhibentur, *ibid.* Dupli modo fiunt, *ibid.* In genere spiritalis visionis alia vis quae divina, alia humana, *ibid.* 613. Visiones propter, *xxxix*, 396. Visiones quomodo Angeli mentibus ingerant, difficile explicatur, *xxxi*, 136. Non assumitur spiritus hominis a bono spíritu ad videndas visiones, nisi aliquod significet, *ibid.* Visiones quarum causae est in *v*, 600. Visiones quarum significat, *ibid.* Visiones sunt quae apparent spiritui inquam corporis sensibus, per formas in corporibus corporibus similes, *xi*, 308.

In visis res incorporeales habent similitudinem corporum, *ix*, 181. Visio summorum similia visis vigilantium, *xxxi*, 65. Ceteri magis inter dormiantium quae inter vigilantium visiones habent, *v*, 597.

Visa corporalius similia in quae anima inter vigilantium rapitur, non sunt diversae naturae, *ibid.* 599. Quomodo contingant visa illa, ex quibus divinatione oculo instinctu aut casu facta, operosissimum est explicare, *ibid.* 601. Visus ocellis ac veracibus aliquando loquitur Deus in cordibus hominum, *xi*, 194. Omnis anima viva, sive rationalis sive irrationalis, visis movetur, *v*, 463. Non in potestate ullius animae est quae illa visa veniant, *v*, 464. Anima rationalis consentit visis, vel non consentit; irrationalis vero visio aliquo tactu propellitur, *ibid.* 463. Visionibus phantasmatibus diabolus irretit animas, *xi*, 470. Visa per Angelorum obedientiam ad animalia vel minima perveniunt, *v*, 464.

Visa mortuorum negari nequeunt, *xxvi*, 612. Et victorum et mortuorum solus similitudines apparere consuet Augustinus, *ibid.* 614, 615, 616, 617. Et quidem angelicus operationibus, *ibid.* 617, 613. Visio phantasmatica, *ibid.* 615. Visio portentosa Curiae curialis, *ibid.* 614. Cum in somnis videntur homines mortuum, ipsis animam vivere se putant; eum vivum, solam similitudinem, *ibid.* Exempla visorum afferuntur, *ibid.* Visiones quaedam mirae, *v*, 591. Visiones mirae eujusdam pueri egrotantis, *ibid.* 593. Visiones defunctuorum, *xi*, 281, 282. Visio qua pius medicus vidit civitatem, haec Beatorum hinc mundum audivit, *ibid.* 287. Visio hominis qui coram iudice se sibi vidit, ubique ita est casus, ut vestigia plagarum apparent, *xxi*, 96. Videntes apparent se viventibus dormientibus, dum se ipsi memint apparere, *xxvi*, 612. Augustinus adhaec vivens, et necens, diabolus infirmis apparuit, *xxi*, 154, 156. Augustinus inscius Elogio in somnis locum Ciceronis exponit, *xxvi*, 614.

Visus mentis eo modo curandus est, quo visus corporis, *xvi*, 184. Si nuncquam crexitis cor vestrum ad videndum Verbum, et ipsis haec reverberati ad solita receditis, rogate Medicum ut adhibeat colliria mordacia, praeccepta justitiae, *ibid.*

VISITATOR a schismaticis positus, *xviii*, 89. Sinit qui praerat episcopus Donatista, missus presbyterque Catholicos

visitaret, et in domo jurati praedicaret, *xxviii*, 300. Visus Augustinus Ecclesias ad curam suam pertinentes, *ibid.* 3.

VITAE temperationem corporis esse, quidam opinati sunt, *i*, 234. Vita nostra est veluti lucerna accensa, quae a modico vento extinguitur, *xxiv*, 468. Vita corpori prestare idonea est anima etiam mortua, *xviii*, 230. Vita triplex: sensualis, sensualis, intellectualis, *ix*, 237. Vita est arborum et fructuorum, *xvii*, 527. Vita quilibet ad summum vitam principium propellitur, *xxviii*, 48. Vivere sine Deo nihil potest, *ibid.* 59. Vivere, intelligere, nemissime; ingenio aliter excellere, divina sunt munera, *ix*, 328. Vitam non habent in nobis ipsi, sed in Deo; Deus autem habet in se ipso, *xvii*, 84. Vita a domante Deo; mors a vindicante, *xxv*, 31. Nivos ex mortuis, et mortuos ex vivis semper fieri, sententia Platoniarum, *ix*, 138. An quicumque simul et vivens esse possit et moriens, *ibid.* 123. Vita omnium hominum et generationum in septem sideribus consistere docent Colchias, *xxvii*, 221. Vita sui cuique notissima, *xxvii*, 62. Vivere se nemo potest necere, *xxvi*, 110. Unde homines, uno et haec non tantum se ipsas sentunt vivere, sed et alios et nos ipsos, *xxx*, 401. Vita huius misera, *ix*, 21; *xxv*, 460. Vita hinc cognoscitur, hinc et genere, *xi*, 379. In hac vita falsa felicitas, vera miseria est, *x*, 212. In hac vita labor, pressura, tribulatio, tentatio, *viii*, 292. Vita hae laboriosa, *xviii*, 217. Vita hae tota intelligentibus tribulatio est, *xi*, 50. Vita hae, vera infelicitas et mercedosa felicitas, *xxx*, 38. Vita in laboribus non propria vita, *xi*, 265; *xxi*, 84. Homines non secundum merita prioris aeternae vitae, in huius vitae veniunt miseris, *xi*, 226. Omnis vita hominis super terram, plaga ejus sunt, *xii*, 52. Vita de peccato prius ipsa mortuorum, tota ponit est, *ibid.* 187. Ita Dei est, *ibid.* 915. Ita Dei quomodo major non est super filios Adami, quia multo brevis vivunt quam vixerunt antiqui, *x*, 289. In hac vita multa nobis prospera videntur, quae adversa sunt; et adversa, quae sua prospera, *xvii*, 24. In hoc mundo non vivere, non dolere,

non labore, non periclitari impossibile est; sed interest qua causa, xxi, 145. Bona quibus hanc vitam, licet peccato obnoxia, Creator implevit, iv, 289. Vitae hujus bona vel mala media sunt, et in comparatione aeternorum nulla, xxx, 472. Vita mortalium in comparatione beate vitae est miseriam, iv, 90. A vita carnalibus sensibus implicata incipere necessitas est, in ea persistere voluntatis, xi, 9. Vita haec amatoribus suis respondet, fada sum, dura sum, volatus sum, xxxi, 61. Vitae hujus erumposse auctor, xx, 489; xxxi, 58, 61. Vita etiam mala, omnibus terrenis bonis ab homine praefertur, xvii, 312. Vita hujus transitorie amatores quot labores et pericula et exitia pro ipsa suscipiant, xxxix, 448. Vitam aeternam amatoribus suis nil magnum habere, eum sese jubet amari, quomodo hanc amat a suis, xxxix, 449. Homines ad conservandam vitam nullos non subeunt labores, *ibid.* 448, 449. Multi ad eam conservandam, etiam salutem aeternam in periculum adducunt, *ibid.* 449.

Vita brevisitas, xvii, 321; xix, 59; xx, 463. Pauciorum dicitur est tota vita hominis, viii, 86. Saeculum quando voluit, intelligas punctum esse, viii, 396. Non est diu quod habet extremum, *ibid.* Vita hominis longissima, aura est matutina, viii, 67. Fecinatior tota vita mortalium, et quae videtur prolixior, vapor est aliquando duriorum, x, 46. Vita humana vapor, xvii, 395; xix, 33; xxi, 60. Potius umbra vitae quam vita, *ibid.* 298. Vitae umbra, vita in qua Adam creatus est, xxxvii, 431. Si adhuc viveret Adam, et hodie moreretur, nihil prodesset tam diu visisse, viii, 396. Vita praesens nec vita est, xvii, 312. Quasi in somnis agitur, xvii, 306. Moxus est generis humani, tota vita teatioris, xix, 137. Vita ista mors est, *ibid.* 478. Mors verius quam vita, xxi, 270. Peregrinationis habitatio appellatur, vi, 196. Vita hominis crescendo decessit, xvii, 319, 498; xviii, 605. Vitae tempus, cursus ad mortem, viii, 421. Diu vivere quid est nisi ad finem currere? xix, 588. Vivere ex quo homo incipit, incipit mori, iiii, 122. Vitae primorum hominum longitudo,

que, iiii, 284; 235. Vita hominum post diluivium quomodo centum viginti annorum futura dicitur, *ibid.* 274. Vitam agere ducentos annos gentem quamdam etiam suo tempore narrat Plinius, *ibid.* 235. Vita prima hominis est infantia et puritas, quinque sensibus delectata est, xxxviii, 51, 73. Vita dicenda non est, sempiternus immortale cruciatus, xix, 265. Vita haec media ante summa bona et ante summa mala dicitur, *ibid.* 472. Vita ista ubi debet esse tanquam sibi habita viatori, non tanquam domus habitatori, viii, 9. Nemo exit ab hac vita nisi per mortem, iiii, 418. Vitae hujus longitudinem non facit sentiri, nisi spes vivendi, viii, 463. Verba quibus humanus dies et vitae hujus prolixitas concipitur, verba sunt delectationum, etc., xi, 19. Vita longa, longa infirmitas, xviii, 370. Fac ut bona sint et non timere ne brevis sit, xvii, 312. Vita ametur, sed bona, xxi, 16, 20. Vita si longa erit, ipsa longa bona sit, xvii, 511; xviii, 399. Vita si longa erit, melius bona erit, xviii, 400. Si male vivere volueris, longa vita non erit verum bonum, sed erit longum malum, xvii, 312. Vita praesens, nos, vi, 442, 455. Quid est diu vivere, nisi diu torqueri? xviii, 410. Nox est quando ista vita agitur, x, 7, 294; xii, 316. Vita praesens mare appellatur, vi, 527. Vita saecularis, abyssus, viii, 90. Vitae incertus finis, xv, 296; xxi, 197. Vita ista mortalium curae incerta a Caestio appellata, xxxvii, 465. Agamus Deo gratias, quia vitae hujus ultimum diem et brevem esse voluit et incertum, xix, 58. Non curandum quam cito, vel quo mortis genere vita ista finitur, ii, 29. Non est magnam diu vivere, aut semper vivere, sed magnam est beate vivere, xix, 88.

Vita. Bene vivere quid, xx, 188. Unum nomine Latini appellatur vitam sive qua vivit, sive qua dicitur homo esse bonae vitae, Graeci duobus, xxxix, 48. Vita non potest esse bona ad mala ante nativitatem, v, 248. Duplex vita hominis, xi, 9, 10. Vita et mors spiritalis, xv, 241, 245. Spiritalisque, *ibid.* 193. Vita hominis ante Legem, sub Legem, sub gratia, xiv, 353. Vita humani generis

duplex; una secundum corpus ante Christum, altera secundum animam post Christi adventum, viii, 453. Vita vetus et vita nova, vita mortalis et vita vitalis, x, 397. Vita nova resurrectione Christi significatur, xvii, 32. Spiritualis et corporalis vita infirmis quaerant, v, 438, 459. Vita fidelium quae in hac carne ducitur, in comparatione vitae infidelis atque impiae lux et dies appellari potest, v, 285. In comparatione autem vitae beatae nox est, *ibid.* 283. Illa est vita hominis, ubi est lumen verum, viii, 25. Vita intellectualis, nisi ad Creatorem illuminanda converteretur, fluitaret informiter, v, 169.

Vita bona quomodo instituenda, ix, 298. Vita bona et honesta non aliunde formatur, quam cum ea quae diligenda sunt, quomodaliter diligenda sunt, diliguntur, xxxix, 317. Nihil aliud cure esse debet quomodo vivatur, nisi ut quod amandum est eligatur, xviii, 517. Fides quae per dilectionem operatur, ipsa est bona vita, xxvi, 85. Bene vivere est toto corde, tota mente, tota anima Deum diligere, xxvii, 522. Vita regula, utriusque Testamento auctoritate roborata, quae, xxvii, 522. Vita animae, currere ad fontem vitae, ut in lumine Dei videat lumen, xx, 109. Vita sub Deo, vita cum Deo, vita de Deo, vita Deus ipse: talis nobis aeterna promittitur, xxi, 21. Vita animarum, et tanquam vita vitam iustitia, xxxix, 408. Recte vivit, qui iudicium et justitiam facit, iiii, 378. Bona vita tanquam stylus est, bonum quod auditur scribens in corde, x, 410. Homo dicitur qui secundum hominem vivit, Deus qui secundum Deum, xviii, 525. Vivere secundum Deum, quid, iiii, 183. Quid secundum hominem, *ibid.* 163, 164. Vivere secundum hominem idem est ac vivere secundum carnem, xxvi, 213. Vita carnalis non ex corporis tantum, sed ex animi viis intelligenda, iiii, 158. Vita et mors, xxxviii, 273. Falsus est vita impii, *ibid.* 277. Vitae hujus pericula et sollicitudines sunt, sive in molestia, sive in prosperitate, totum tamen dicitur et generandum est, xii, 437. Vita ista, quaequeque prospere fulgeat, tribulatio est ei qui amat alteram vitam, *ibid.* 297. Cum assuetus est, id est prosperitatis vite, colligere sibi debet bonam quae crearetur cum hiis bene venerit, ix, 247. Vita in prosperitate in persecutione erit dulcedo vita hujus, xxi, 72, 380. Cogitatio rerum necessarium ad vitam oculum sordida

mat, xii, 497. Non solum non est inferior causa eorum qui scientes, quam qui nescientes vitam nequissimum ducunt, verum etiam hoc ipso est gravior, xxvi, 90. Vita nostra dilectio est, mors odium, viii, 317, 321. Vita cordis in quo sit, xi, 32, 33. Vita corporalis minima, vita animae Dea, x, 398; xviii, 247, 259; xix, 322, 377, 435; xx, 109. Si vivat anima secundum carnem, aut etiam secundum se, deficit, xix, 392. Quis secundum carnem, quis secundum animam, quis secundum Deum vivat, *ibid.* 393. Vita deformis est, ubi virtus servit dominus voluptati, iv, 5. Recte vivit, qui obtemperat praecipienti Deo, iiii, 378. Vivat quisque non sibi, sed Christo; faciens non suam, sed ipsius voluntatem, xi, 59. Ad bene vivendum quofidam periculis commoveatur, xvii, 393. Volens bene vivere plus attendit proxima et minus Dei, quam hujus mundi, *ibid.* 439. Vita Christiane figura in Israelitis data, xxi, 333. Vita cito emendanda, xvii, 236; xviii, 397. Homines bona volunt habere omnia praeter vitam, xvii, 312, 313; xviii, 400; xxi, 218. Si bene vivimus, et mortui sumus et resurreximus, xx, 187. Qui male vivit, non vivit; moratur, ne moriatur, id est, nescit, ut damnetur, *ibid.* Vitae hujus penitentia non debet, quia corruptio et tentationibus obnoxia est, xii, 296.

Vita spiritalis tentationes, xxxix, 223, 224. Vita hujus pericula et sollicitudines sunt, sive in molestia, sive in prosperitate, totum tamen dicitur et generandum est, xii, 437. Vita ista, quaequeque prospere fulgeat, tribulatio est ei qui amat alteram vitam, *ibid.* 297. Cum assuetus est, id est prosperitatis vite, colligere sibi debet bonam quae crearetur cum hiis bene venerit, ix, 247. Vita in prosperitate in persecutione erit dulcedo vita hujus, xxi, 72, 380. Cogitatio rerum necessarium ad vitam oculum sordida

et eor duplicat, xv, 230, 244. Vitae necessariae quo animo attendat, *ibid.* 247. Exceptis alimentis perspicit, quibus extrinsecus sustinetur, occulto quodam opere beneficentiae suae operatur Deus et vivat homo, xxxv, 230.

Vitae genus triplex, obisum, negotiosum, et ex utroque temperatum, iv, 7, 9, 48. In quolibet vitam agere, et ad praemia aeterna pervenire potest, iv, 48. Interest tantum quid amore tenet veritatis, quid officio charitatis impendat, *ibid.* Vita hominum aliquid administrans cognitione et actione fulcitur, xxxviii, 51. Vita dux in Martha et Maria admirabatur, xx, 371. Vita activa et contemplativa proprietates, xxvi, 331. Vita socialis, quae, iv, 13. Vita socialis est sapientiae, *ibid.* 21. Vita communis, xxvi, 325. Vita communis exemplum in primis Christianis, xxi, 348, 349. Quotidie vis hominibus immoetere, etiam praeter oculos hominum sine vi, xix, 104. Vitam evangelicam secantem qualiter vivendam cum minus perfectis, xxxix, 229. Vita bona odor alius est in vitam, alius in mortem, xvi, 52.

Vita bona de Deo in nobis est, non de nobis, xv, 247. Vivere bene donna est divinum, xxxviii, 416, 476, 499. Bene vivendi potestas non in datur libero arbitrio sed gratia Dei, xxxix, 409. Homo etiam perfectissime iustificatus, nisi aeternae lucis justitiae divinitus adjuvetur, recte non potest vivere, xxxvii, 502. In homine ipso, nisi praecedat fides, vita bona sequi non poterit, xxv, 53. Recte vivere et bene operari, nisi iustificatus ex fide nemo potest, xxxviii, 184. Vita bona et honesta, si non est ex fide, inutilis est, xv, 406. Ambulationis et ipsam vivere, accedere est, xxvii, 605. Vitae instituenda praecipia dei non dolerant, et, 81, 94, 95, 102. Qui a Deo accipit bene vivere, sic ei gratias agit, ut non insultet his qui nondum bene vivunt, xxvii, 201.

Vitae bonae necessitas terrena non requiritur, xxvi, 335. Vitam bonam non potest sequi mors mala, xxvii, 120. Vita nostra duplex, scilicet aeterna et temporalis, ix, 112; xxvi, 463. In eos qui de vita altera dubitant, xxi, 52. Et qui se vi-

vendum hic decernant, quasi post mortem superat nihil, xxi, 598. Vita aeterna fide credenda, xx, 341. Vita aeterna fides astruitur ex morte Filii Dei, xtri, 52. Incredulitas est quod mortuus est aeternus, quantum ad vitam aeternam vivat mortuus, *ibid.* Vitae aeternae testimonium ex veteribus libris, xxviii, 505. Vitam manere post mortem visione duplici elaborat pits medicus, xi, 287, 288.

Vita si amatur, quare non quaeritur vera? xxvii, 406. Vita si diligitur, hi acquirunt, uli nulla morte fatiunt, xxxix, 454. Vita et dies boni, ubi, xxvi, 313; xxvii, 509, 601; xx, 33. Vita hic non est, xxvii, 406. Vita sine ullo additamento, sola vita aeterna est et beata, xi, 479. Vita beata, sola vita dicenda est, iv, 80. Vita vera non est, nisi quae aeterna et beata, xv, 241; xxvii, 411; xxi, 84, 86. Vita praeciosa in comparatione vitae aeternae, non vita, sed mors deputanda, xi, 473; xxxix, 4. Deus miscet amantissimas delectationibus etiam immortibus, ut amorem non habeamus, nisi vitae aeternae, xvii, 222; xii, 318. Ad vitam aeternam continuo suspirandum, xv, 63. Quanto beata Vita aeterna quantum homines negant pro vita temporalis, xvi, 29. Vita aeterna semper animo sibi proponenda, xv, 365. Quantum amanda, xxvii, 409; xxi, 87; xxi, 58, 60, 259, 258. In futuram vitam esse debet Christianorum intentio, xx, 340; xxi, 483. Vita sine Christi boni, sanctum desiderium est, xv, 498. Vitam aeternam petere non desinamus, donec ad aeternam perveniamus, xvii, 348. Vitam beatam omnes volunt, xxi, 82. Non in tempore utiliter vivunt, nisi ad comparandum meritum, quo in aeternitate vivatur, xxxix, 474. Ad illam aeternitatem vivatur, xxvii, 474. Propter hanc quam quisque diligit vitam, putat omnia esse felicia, xxvi, 463. Et sufficientia et incolantia vel propria vel anteriorum, quando temporalis est, pro aeterna vite adoptione abrahali est, xxxix, 474. In eos qui vivendi causa est, xxxix, 474. In eos qui temporalis vite amore perdit vitam aeternam, xxi, 259. Propter vitam aeternam

nam non tolerantur, quod propter idolum tolerantur Israelitae, vi, 295. *Vide BEATITUDO.*

Vita praesens tempus operandi salutem, xv, 488. Vita praesens tempus misericordiae; post mortem tempus iudicii, xvi, 91. Qualis exitus est hae vitae, talis reddens illi vite, xvii, 67. Vitae futurae idonessae esse nemo potest, qui se ad illam non exerceat, xtri, 44. Vita aeterna soli illi fidei promittenda est, quae per dilectionem operatur, xxvii, 94. Ad palmam vitae aeternae quatenus currendum, xxviii, 17, 18. Vitae aeternae merces nulli rediatur, nisi qui eius in hac vita meritum sibi comparaverit, xxxvii, 14. Nihil post hanc vitam cuiquam praestabitur, quod sibi praestandum in hac vita non comparaverit, xxxix, 190. Vita ista temporalis quomodo agenda, ut perveniat ad aeternam, xxxix, 220, 227. Omnia etiam necessaria pro vita transitoria contemere, et pro aeterna vita nolle superflua continere indignum est, *ibid.* 449, 450, etc. Vita peritura redimitur omnibus bonis, xxi, 257, 263. Vita praesens spe future vitae contentenda, *ibid.* 262. Vitam temporalem pro aeterna vita proximi amittere, non dubitare debet Christianus, xxvi, 434. Vitae praesentis tempus, seu medium inter baptismi et regnum caelorum, tempus orationis est, xxxiv, 71. Vita praesens in re laboris, sed in spe quietis; in carne vastatus, sed in fide novitatis, xxxvii, 515. Vitae huius non patientiam quaerit, letitiam donandi, xxi, 419, 420. Vita nulla est sine tribus altibus credendi, sperandi, amandi, xx, 51. Tanto tolerabilius peregrinationem nostram sustinemus et ardentius finire cupimus, quanto fruilur Deo vel per speculum vel in speculo, xv, 141. Vita nostra aeterna spe est, postea aeternitas erit, xi, 183. Vita sequitur quae praecedit, xvi, 285. Vita vitae mortalis, spes est vitae immortalis, xvi, 183. Vita temporalis est in fide, vita aeterna erit in specie, xv, 363. Ibi videlicet quod credimus, xv, 340. Visio Dei, xvii, 474; xxi, 97. Visio Dei in forma Dei, xvi, 237.

Vita aeterna, dicitur ubi est sine fine felicitas, xi, 303. Vita aeterna nulla alia

esse potest praeter regnum Dei, xxxvii, 280; xxxvi, 304. Vitam beatam non esse in laetitia sensibilibus, satis exploratum est, xxxviii, 260. Vita aeterna, ipse Deus est, xvii, 200. Vita aeterna cum Deo, et in Deo vivimus, xvii, 631. Vita aeterna, Christus, xvii, 370. Vita beata erit de verbo sine verbo, xxi, 452. Vita aeterna est totum praemium, cuius promissione gaudemus; estque ipsa cognitio veritatis, xxxvii, 203. Vita aeterna veritatis contemplatio, xxi, 451. Vita animae beatae, veritas, xxvii, 406. Vitae aeternae felicitas, xvii, 334, 365; xxi, 330; xxvii, 69, 88; 135, prelium; xxi, 89; xxi, 263, bona; xxi, 88; 89, 95. Vita aeterna Sanctorum, xxv, 540, 547. Sanctorum exaltatio, vita aeterna est, xi, 532. Vitae aeternae lux, xv, 366. In Vita aeterna nihil latet proximam in proximis, xxxix, 467. Inest in quiete patriae non desiderio sequitis, sed quiete ineffabilis tranquillitas actionis otiosae, xxxviii, 506, etc. In vita aeterna non operosa erit actio, nec requies desideriosa, xxv, 540. Tunc charitatis sine fide quietum opus erit, latitare quod amari, amare quod laudari, xi, 36. In vita aeterna nec fastidium nec fauces erit, xv, 429. sed iustitia pacis, et gaudii perfectio, xxv, 78. *Vide PERVENIRE.* In altera vita salubriter in bonis desiderium iustorum, xxi, 438. In futura vita nullum erit peccatum, nec ullas cum aliqua peccati cupiditate conductus, xxv, 24. Voluntas concupiscentia cum qua carere, et cui non consentire iubeantur, xxxix, 336.

Vita beata non est, nisi aeterna sit, xxi, 76. Cum non datur semper vivere quod prodest bene vivere? xv, 406. In altera vita mortem nec maiore sollicitudine evitet, nec ignavia vitae longior timeat, nisi est aeternitatem Dei comparata, xi, 344. Vita aeterna in tempore ante resurrectionem, xv, 308. Vitam aeternam simul accepturi sunt homines, xvi, 36.

Vita eterne salus omnibus simul in fine reddetur, vii, 148. Qui prior ad studii terminum venerit, expectat ut cum posteriore coronetur, *ibid.* 196.

Vita aeterna, gratia nuncupatur, xli, 59. Vita aeterna, gratia pro gratia, xxxv, 482. Redditur tamen tanquam debita, xiv, 439. Vita aeterna laboris merces, xviii, 248. Meritum quam singuli accipiunt, xvi, 145. Sicut merito peccati tanquam stipendium redditur mors, ita merito iustitiae tanquam stipendium vita aeterna, xli, 59. Vita aeterna merces est, et tamen gratia, xxvi, 168. Quomodo et merces sit et gratia, xxxv, 479; xxxvi, 44. Vita aeterna nuncupatur gratia, non quia non meritis datur, sed quia data sunt et ipsa merita, xli, 59. Vita aeterna iustitiae quidem stipendium est, sed tibi gratia est, cui gratia est et ipsa iustitia, *ibid.* 60. Vita beata omnium est communis possessio, xxi, 82.

Vita aeterna par omnibus sed non par honor, *ibid.* 246. Vita aeterna beati omnes aequales erunt, et si non in aequali charitate, xviii, 492. In vita aeterna diversa erit gloria pro diversitate meritorum, xiv, 145. Quod habebunt singuli, commune erit omnibus, *ibid.* 146. Invitula non erit, *ibid.* Vite lupus temporales similes apparent boni et mali, vite bonorum in radice alioquin est, sed estas dixerunt, xlii, 60. Vita praesens quadragenario numero significatur, vita futura quinquagenario, xi, 311, 312.

Vite beate via laetit philosophos, lateret et non nisi ipsa ad nos venisset, xix, 266. Ad vitam aeternam perveniet, nisi renascatur in Christo, xxxiii, 288. Praeter baptismum et participationem Dominice mensae non pervenit quisquam ad vitam aeternam, xxxiii, 297. Vita aeterna, fructus Evangelicorum, xv, 307. Parvuli qui carnem Christi non manducaverunt, vitam aeternam non consequuntur, ex lance, xvi, 433, 498. Vita aeterna et charitas, nomen hereditatis filiorum promissionis, vi, 150. Hyacinthinis pellibus significatur, xv, 223. De vita aeterna nemo securus in hac vita, xxxvi, 165. A vita aeterna hominem nisi peccata non separant, xxxviii, 297, 319. Parvorum mo-

rum datus homines a patria repentinam, *ibid.* 17, 425. Occulto iudicio Dei fit ut ex rutilioribus et simplicioribus plures ad vitam aeternam perveniant, quam ex doctis, xi, 363, 364. Vite aeterna arbor, Spiritus sanctus, xxii, 10. Vita nostra futura iam in Christo capite nostro completa est, xxvii, 305. Vitam nostram futuram iam in Christo completam ita se certa meditatur Apostolus, tanquam iam adit, *ibid.* 305, 307. Vita aeterna a solo Deo dari potest, xi, 304. A diis frustra petitur, *ibid.* 374, 387, 294, 298.

Vitalis homo in Carthaginiensi eruditus Felecia, xli, 217. Dicit fidei initium non esse donum Dei, *ibid.* 216. Quomodo eum ad rectam fidem adducere conatur Augustinus, *ibid.* Vitalis hoc solo reprehenditur; quod initium fidei vellet non esse donum Dei, sed non ex nobis habere, *ibid.* 235. Cetera religiose vite bona Deum per gratiam suam iam ex fide petuntibus, quaerunt, pulsantibus donare consentit, *ibid.* In eoque ipse et Augustinus communis est contra Pelagianos confictus, *ibid.* Vitalem non credit Augustinus hereticum Pelagianum, *ibid.* 232.

Vitatus bene viventibus insultant, x, 302, 303.

Vitium dicitur quod est contra naturam, xli, 383, 479. Vitium natura inest, sed vitium natura non est, xxxiv, 125. Vitia substantiarum atque naturarum substantias atque naturas esse sicut Manichei, xxxvi, 226, et patentes Manicheus, xxxvii, 329. Vitium non est natura, xxxvi, 343. Non est natura ne substantia, xxxvii, 126, 474, sed contra naturam, xxxvii, 288, sed natura inimicum, xix, 552. Vitium non ita contra naturam est, ut naturae deleat etiam extrema vestigia, *ibid.* 34. Vitium naturam hominem testatur, *ibid.* 61, 64, 65, 66. Vitium non potest esse nisi in natura creata, *ibid.* 184, 188. In vitio nihil aliud displicet, nisi quia detrahit vel minuit, quod in natura placet, xxxv, 250. Vitium contrarium est Deo, *ibid.* 63. Vitium esse, et non nocere, non potest, *ibid.* 64, 68. Vitium quomodo nocet naturae, *ibid.* 64. Vitium est: quallius secundum quam malus est

animus, xxxiv, 6. Vitia corporibus innata quadam, et per curam sublata, xxxvii, 113.

Vitium unde inolescit, xxxiii, 505. Vitiorum casus prodire ex carne, sentire vitulentur Platones, *ibid.* 161. An diabolum, qui carcerem non habet, sit a vitio immunis, *ibid.* 160, 162. Vitium hominis, natura est peccoris, xxxiv, 187. Vitia animorum, naturalium sunt privationes bonorum, xxvi, 401. Vitia etiam animi, non tamen omnia, carni tribuenda, *ibid.* 160, 162. Carni ascribuntur, *ibid.* Vitium animi est defectus inter intelligibilia non numerandus, xxviii, 54. Vitiorum nostrorum Deus non est auctor, bene tamen ordinator, v, 127. Vitia congenita non tribuenda officio Dei, sed iudicio, xxxvii, 296. Vitium anime nihil est aliud quam peccatum et pena peccati, *ibid.* 292. Vitiorum naturalium causa peccatum originale, xxxvii, 299. Vitium quod omnia naturalia bona contemnerat et infirmat, ex peccato originali contractum est, xxxvii, 484, 485. Vitium origines est tanquam valedicta mala, xxxv, 429. Vitium originale est in semine, xxxv, 395. Vitium propagatum, xxxvi, 353. Diabolus auctor vitiorum, non sineretur naturam rationalem vitare, nisi esset originale peccatum, xxxvii, 285. Vitia nostra non divino operi, sed humane voluntati, iustaque illius vindictae tribuenda, xxxvii, 512. Vitiorum origo est a voluntate hominis, vi, 223. Primum vitium anime rationalis, est voluntas esse facienti, quae veli summa veritas, *ibid.* 346. Vitium est fronsis ubi, et utendis froi, xxxviii, 14. Vitium creaturae rationalis, aversio ejus ab incommutabilitate, *ibid.* x, 49, 65. Vitium, fomes quidam et quasi radix peccati, xi, 351.

Vitiorum tria genera detestanda ac vitanda Apostolos ponit, xxxviii, 304. Vitiorum tria genera, voluptas carnis, superbia et curiositas, omnia peccata excludunt, vii, 195. De tribus vitis singillatim, *ibid.* Vitiorum tria haec genera in Psalmis significantur per pecora campi, volucres caeli, et pisces maris, vii, 195. Hinc etiam tripliciter est tentatio Christi, *ibid.* Vitia quae in mem-

bris habitant, appellantur membra, xxxvii, 242, 243. Vitiorum iussa contraria, xviii, 420. Vitiorum contraria iuben- tium quam grave perveniat, xix, 404. Vitia contrariis servare difficilia quam Christo, xxxvii, 420, 421. Nomina quae vitia proprie significant plerumque usurpantur, xxix, 147. Vitia nonnullorum saepe iudicia sunt virtutum, quibus apti sint, si preceps excolantur, *ibid.* 73. Vitia quaedam sunt virtutibus aperte contraria, quaedam eis specie fallacia similia, *ibid.* 349. Vitia virtutibus affinia, xxxv, 258.

Ex ipsis vitis admonetur ad tendendum ad Deum, xi, 377. Vitia plura sunt virtutibus, *ibid.* 350. Vitia non sunt commissa, xxxi, 339; *ibid.* 350. non sunt paria, xi, 336, 337. Vitia esse paria Stoici dixerunt, negant Catholici, *ibid.* 348. Nemo, quantum sanctus, sine vitio in hac vita, xxxi, 136, 164.

Vitia carnis constanter debellanda, xxxv, 242. Pugnandi cum vitis necessitates, xxxv, 162, 164, 166, 167, 172. Pugna haec quam dura et difficilis, *ibid.* Vitia mortua quidem in baptisate per remissionem omnium peccatorum, sed eorum non curare debemus quodam modo sepulturam, *ibid.* 174. Cum vitis mortui debet homo confingere, *ibid.* 173, 174. Vitiosa naturalia in paradiso exortura fuisse sequitur ex dogmate Pelagianorum, xxxvii, 285. Certamen cum vitis interioribus, et corpus mortis huius, in paradiso non fuisse, xxxv, 238. In quanto certamine cum vitis interioribus constituiti sint Sancti, propter corpus quod aggravat animam, *ibid.* Post certamen pristinum, ita gratiam certare non prius cum vitis voluit Deus, ut in aeterna postea cum illo pece regnemus, xxxvii, 471. Pugna cum vitis, medium ad obtinendam justificationem, xxxv, 169, 164, 167. In persequendis vitis et delictis quis modus tenendus, xxxvii, 429. Vitium aliquando vitio tollitur, xi, 350, 351. In potestate nostro fuit ne vitia acciderent, non item ut nascerentur, xxxvii, 512, 513. Profecto nisi Deus adjuvet, nemo est idoneus certare cum vitis, xxxvii, 471. In hoc aequo magis nos Deum volui orationibus certare, quam viribus, quare, *ibid.* Vitia animae, gratia

Christi medicato curantur, xxxv, 343, 344. Indignus est a vitis quam ab hermine vitis, iv, 359. Ab hermine vitis non potest, qui vitis sua victrix, *ibid.* 380, 390. Vitium noli propter hominem diligere, ne propter vitium odisse hominem, xxvii, 87. Vitis in filis, in amicis, in servis, in omnibus notis non diligitur, xxvii, 88. Vitis aliena orbiterarum non obsunt, si non obsunt Deo terrarum non obsunt, si non obsunt Deo, cui sunt in eorum commanatione, xxxiii, 70, 71. Prior corruptior vitio suo, cuius vitio vitium corrupti potest, xxvii, 88. Vitis vitis vel stultitia tenebris comparatur, xi, 353, 354. Cum vitis bellum gerendum, iv, 190, 191. Vitis non imperator sine conflictu, *ibid.* 64. Vitis fidelis vincetur, que consuetudine non roborata sunt, *ibid.* 190, 191. Vitis quomodo vincetur, que consuetudine non roborata sunt, *ibid.* Vitis quomodo vincetur, *ibid.* 191. Vitis non voraciter vincitur, nisi vere delectatione iustitia, *ibid.* 190. nisi summi boni desiderio, *ibid.* 291. Vitis cum vincitur, et non ex amore Dei, alius vitis occulis vincitur, *ibid.* 191. Vitis quibus peccata et arbores alique fratribus et mensibilibus corruptantur, ad decreum universi conferunt, *ibid.* 65.

Vitis lignum nullis agricolarum usibus prodest, xvi, 200. Vitem ferunt Libeum patrem ostendisse hospiti suo in Africa leve, *ibid.* 445.

Vitis fragilior arboris, xviii, 603.

Vitres aureus cur mutacionem concisus, in aquam sparsus, et potus populo datus, xxix, 192.

VITUMENUS deus, vitam largiens, iuxta Paganos, ii, 308.

VITUPERATIO peccatorum ad Dei laudem pertinet, xxvii, 383, 383.

VITUPERAT anima aliter corpus animalis, aliter spiritalis, xli, 139.

VOCABORUM occasio, i, 203. Non vocabulorum opificem, sed rerum inquiruntur decet esse sapientem, *ibid.* 60. Non sicut contemenda vetusta vocabula, sed facile a conatione recedendum, nisi que rationi adversatur, *ibid.* 371.

VOCATIO hominum ex profunda Dei ordinatione, xxxviii, 100. Vocacionis predestinatione occulta, *ibid.* 71. Vocatur omnes a Domino, xxvii, 487. Multi vo-

cati non videntur, modo venit nisi vocatus, xxvii, 25. Vocatio Dei duplex, xxvii, 927; xxxvii, 17, 91, 92. Vocati alii sunt non secundum propositum, alii secundum propositum, xi, 496. Vocatio secundum propositum non omnium est qui vocantur, sed tantum electorum, xxxvii, 61; xli, 501. Secundum propositum vocati soli predestinati, xxxvii, 463; xxxvii, 25. Qui non perseverant, non vocati sunt secundum propositum, xi, 182. Vocati non omnes, sed ex omnibus et Judaeis et gentibus, xxxviii, 179. Secundum cuius propositum vocentur electi, xxxvii, 463. Vocatio et lotum religiosi hominis opus ex Deo est, *ibid.* 146. Vocatio Dei ante meritum hominis, xxxviii, 99. Vocatio non est meritoria, sed gratie Dei, xvi, 150, 151. Vocato ad gloriam non pro meritis hominum, sed pro misericordia Dei, vi, 309. Vocatus se dicentes quia coherent Deum, refulsunt, xix, 349. Vocatio electorum propria, non quia procedunt, sed ut credant, xxxvi, 93, 96, 97. Qui secundum propositum vocantur, non potest dicere: Crediti, ut sic vocaret; preventi quippe cum misericordia Dei, quia sic vocatus est ut crederet, *ibid.* 93. Vocatur misericordia Dei, ut credamus et crederetis presertim, ut bene operentur, xxi, 501. Vocatio an sit effectus huius vocacionis, xxxviii, 170. Ex vocacione secundum propositum omnes gratie oriuntur, xxxvii, 61. Vocatio congrua, xxxviii, 170. Vocatio peculiaris, ii, 43. Vocatio nostra sit predicacione penitentis, xxi, 86. Vocacioni Dei cunctis tunc vel ab ea dissentire, proprie est voluntas, xxxviii, 474. Vocacioni Deo quomodo responditur, xi, 46, 47. Vocatus precrastinare non debere, xviii, 433. De vocacione sua nullum hominum genus desperet, xxi, 74. Vocati sunt primum piscatores et idiole, xlii, 530. Cum secundum propositum Dei vocatur alius, alius non vocatur, vocato datur gratulatum bonum, cuius boni est vocatio ipse principium; non vocato redditur malum, quia omnes rei sunt ex eo quod per unum hominem peccatum intravit in mundum, xxxiv, 432.

VOCACIONE lex, ne quis heredem faceret

terminum, ne unicam filiam, iniqua, ii, 149.

VOLATILIA non immerito dicuntur ex aqua creata, v, 227. In prima casualium conditione volatilia ex aqua producta, v, 416. Quod Adam volatilibus et non piscibus nomina imposuerit, propter aliquam significationem factum est, *ibid.* 460, 461. Volatile penitentium quid, *ibid.* 146. Volatilia quadrupedia, quae, xxxv, Volatilia, spiritalia corda, xli, 187.

VOLUMENA dea et Volumens deus, ii, 193.

VOLUCRES alii saepe numero immundos spiritus cognominari didicimus, xxiv, 239.

VOLENS a cogente liber est, xxxviii, 63.

VOLUNTAS est animi motus cogente nullo, ad aliquid non amittendum, vel adipsandum, xxxviii, 63; xxxviii, 374, 376, 377; xli, 475. Voluntas unde dicatur, xxxviii, 464. Voluntas an irrationabilibus conveniat, *ibid.* 233. Voluntas sua cuiusque professio, xxxviii, 62. Voluntas nonnullae omnium, singulis mala sunt, xxx, 503. Voluntas motus spontaneus est, xxxviii, 3. Voluntas propria non est nisi in bonis, xiv, 267, 268. Non potestum nolle beatitudinem, xvi, 234. Voluntas unde secundum Julianum, xxxviii, 395, 403, 405. Unde secundum Augustinum, *ibid.* 396, 406. Voluntas unde non moveatur, seu unde non velit, xxxviii, 358. Voluntas sub necessitate esse noluerunt Stoici, ii, 235. Voluntas idola multibilibus, quia ex nihilis, xli, 267. Voluntas in hoc vel illos affectus mutatur, pro variate rerum quae spectantur aut finguntur, *ibid.* 168.

Velle in potestate est hominis, xxxviii, 152. Voluntas ideo libera est, quia est in nostra potestate, xxxvii, 360.

Velle tam in nostra potestate, quam ipsa voluntas, xxxvii, 359; xli, 97. Voluntas non esset, nisi esset in nostra potestate, xxxvii, 360. Voluntas ipsa est, qua et peccatur, et recte vivitur, xli, 454. Nulla re mens sit serva libidinis, nisi propria voluntate, xxxvii, 354. Voluntas in tantum libera est, in quantum libertas est; et in tantum appellatur voluntas, xli, 478. Voluntas tantum liberatur quanto sanior, tanto autem sanior, quanto divinae gratiae subiector, xi, 247,

248, 249. Voluntas humana non libera dicenda est, quando est vincibilis ad vincibilibus cupiditibus subdita, xii, 102, 103. Leges, haecque, exhortationes, supplicia, etc., habebantur, utique in eis omnia iustitiae est, nisi voluntas sit causa peccandi, xli, 365.

Voluntas sui bona, quae iustitiam diligit, aut mala quae non diligit, si nulla in medio consistit, xxxvii, 361. Voluntas semper est libera, sed non semper est bona, xxxv, 492. Voluntas bona et voluntas mala, unde secundum Manicheum, xxxvii, 270, 271. Voluntas bona et mala, voluntatis item possibilitas, an asserenda natura, xxxvii, 410, 411.

Voluntatis male ergo, xxxvii, 123, 271. Omnis potestas a Deo, sed non omnis voluntas, xxxviii, 466. Dum inquit Julianus unde mala existerent voluntas, iustam naturae damnationem infirmat, xxxvii, 408.

Voluntas mala a Deo non est, ii, 232.

Voluntas duritia an sit divina iuxta, xxxviii, 172. Voluntas sine investigatione spiritus mali potest esse mala, xxxvii, 20. Voluntas mala non est causa efficiens, sed deliciens, xli, 68, 69, 71, 72, 73. Voluntas mala est delictus potius ab opere Dei ad sua opera quam illum opus, *ibid.* 183. Voluntas mali malum quae praecedit, *ibid.* 188, 189. Voluntas mala ex homine qui bonus creatus fuerat, orta est, xxxviii, 377, 380. Voluntatem malam quare homo possit habere, *ibid.* 379. Voluntas elicitur mala, cum se, reflecto superiore, ad inferiora converterit, xxi, 70, 72. Voluntas mala est contra naturam, ii, 232. Est testimonium naturae bonae, xxi, 30. Voluntatem malam sine non habebant Sancti, ut non habere possint, xxxvii, 410. Voluntas solo libero arbitrio potest declinare a bono; a malo vero non potest sine Dei adiutorio, xxi, 267. Voluntas ex ipsa mala, bona autem nonnulla ex Deo, xxxviii, 362. Bone voluntatis auctor Deus, male autem ipsi peccator, xxxvii, 379.

Voluntas mala non suae perennitatem est libertati, xi, 281. Voluntas sine commissa est peccatorum vel non perseverantibus, xxxv, 46. Voluntas sine gratia non sufficit, xxxv, 473, 480, 492.

quando bona est que dissonat, et aliquando mala est que consonat bonæ voluntati Dei, xxvi, 164. Cum voluntas divina humane preponitur, homo ab humanis in divina dirigitur, xvi, 69, 70. Voluntatem divinam, que noscitur, præferenda est, quomodo nosse possimus, Augustinus Paulinum interrogat, xxxix, 92, 93. Voluntas Dei in libris sacris Scripturæ querenda, iv, 438, 464. Voluntas Dei ante Evangelii prædicationem latebat, post autem patuit, xxi, 10. Voluntas Dei, ipsa est lex Dei, viii, 108.

Voluntatem Creatoris nunquam superat creatura, xi, 313. Voluntas Dei voluntatem hominis impediri non potest, xxxvii, 263. Voluntas Dei semper invicta, xxxiiii, 471. Etsi contra voluntatem Dei faciunt infideles, cum Evangelio non credunt, cum tamen non vincunt, *ibid.*; Deus ita certas temporum leges generibus qualitatibusque rerum attribuit, ut eius voluntas sit super omnia, v, 325. Non fit aliquid, nisi omnipotens fieri velit; vel sinendo ut fiat, vel ipse faciendo, xxvi, 459. Necessario futurum est quod Deus vult, v, 358. Voluntas Dei immutabilis, iii, 90; iv, 230. Quomodo dicitur mutari, *ibid.* In voluntatibus nulla bona est, cui non presit Deus; nulla mala que bene uti non possit, v, 438. Voluntas Dei fiet in te, etsi non fit a te, xxviii, 178. Quod fit te, ipse facit in te, *ibid.* Non vis domine implere voluntatem Dei, et de te malo nupletur, xxxiii, 92. *Vide Deo.* Voluntatum horarum adiutor Deus et remunerator, locum relictor et damnator; utrumque ordinat, iiii, 212. Voluntates tantum valent, quantum Deus eas vultque volente præservit, i, 235. Deus oculo iudicat et iusto voluntatem Seneca proprio vitio malam, inclinavit in peccatum quod maliceret David, xxxv, 503. Voluntates omnes, etiam male, Deo subijcuntur, quomodo, ii, 233, 234. Voluntatibus mala bene utitur Deus, iiii, 81. In eos exitus quos Deus præservit iustos et bonos, tendunt omnia que voluntati adversæ voluntati ejus, i, 229. Quicquid præter suam voluntatem patitur homo, voluntati Dei tantum tribuere debet, ii, 236. Voluntate

liberatur Deo serviendum, ix, 368, 393. Voluntas in Christo quomodo duplex, vii, 470, 471; x, 304.

VOLUNTARIA quædam sunt que et necessaria sunt, xxxvii, 305. Voluntarium tunc est bonum, cum Deus operatur in nobis et velle et operari, xxvii, 38. Voluntaria oris, sacrificia laudis, confessio charitatis, non tunc necessaria oblati, xi, 493.

VOLUPTAS de sic a voluptate appellatur, ii, 175, 182. Voluptas quæ delectabiliter movetur corporis sensus, sine magistro, et sine ullo doctrine adminiculo dicitur, iv, 2. Voluptas vis quatenus explicatur a Juliano, xxxvii, 317, 319. Voluptatem suo more ponit pro concupiscentia Juliano, xxxvi, 442. Voluptas paradisi non turpitudinis, sed beatitudinis cogitanda est, xxxviii, 507. Voluptatem præcedit appetitus, iiii, 193. Voluptatis pictura, ii, 260. Voluptas aut subditur virtuti, aut præfertur, aut jungitur, iv, 5. Voluptas potest et honesta esse, xxxix, 246. Voluptas vicesendi et potandi tolerabilis, xxxv, 298. Quod amplius non delectat, secundum id operum accessio est, xvii, 134. *Vide Delectatio.*

VOLUPTAS dea cui involumenta liliulorum commissa sunt, ii, 178. *Virtus* excellentia, xxxix, 447, 453. *Votum* Deo a primis Christianis ad posterum venit, xii, 210. *Vovere* quod delectamus, ix, 322. *Vovere* adversus animam suam, id est in aliquo rerum licitarum et concessurum absentia, vi, 476, 477. *Homo* Dei nomine consecratus et Deo votus, in quantum mundo moritur ut Deo vivat, sacrificium est, ii, 461. *Nihil* Deo gratus possumus offerre, quam ut dicamus et, *Posside nos*, xii, 439. *Se* ipsum quæsi vocat, se ipsum reidat, xii, 386. *Votum* castitatis, xii, 136, 137; xxvi, 330. *Virginitatem* proponatur Maria, xx, 172. *Voti* sancti concusia dixit, *Quomodo fiet istud?* *ibid.* 544, 545. *Pacti* enim castitatis votum damnabile est velle nubere, xxvi, 245. *Nuptia* tales non sunt adulteria, ut quidam putant, *ibid.* 246. *Lapsus* tamen a voto, adulterio est peior, *ibid.* *Votentes* castitatem, et non exhibentes, quania maneat ira Dei, xii, 242. *Voti* fraudati quisque diabolo vendit, xvii, 16. *Vo-*

luptatis immunda teclatores quibus comparati, v, 381. *Voluptas* scilicet, aqua in puteo, xv, 137. *Omnis* voluptas peccorum ex terra est, v, 354. *Voluptates* et sceleris desideria stercore comparantur, xi, 331. *Voluptatibus* superatis cavendum ne succedat cupiditas placendi hominibus, xxxviii, 28. *Prohibet* spiritali saltu, quicquid corporali minuitur voluptati, xx, 86.

VOLUSIANUS, xxvi, 420; xxxix, 430, et not. (61) *hujus voluntinis*. Volusianus consul, xxxiiii, 151. Volusianus Augustino proponit questionem de incarnacionis mysterio, xxxix, 495. *A* Marcello, pie ipsius matris rogatu, quotidie invisitur, *ibid.* 500. *Cum* a veri Dei cultu nonnullorum persuasione revocaretur, *ibid.* 500, 518. *Volusiano* respondet Augustinus, *ibid.* 503. *Volusiano* tantum ad ea, que ipse per se quæsierat respondit Augustinus, *ibid.* 518, 519. Augustinus epistolam suam ad Volusianum Marcello misit, xi, 6. *Epistolæ* ad eum memoratur, *ibid.* 292, 299, 300. *Volusiani* ingenium et eloquium judicat Augustinus prodesse debere alii, xxxviii, 503.

VOLUNTAS dea cui involumenta liliulorum commissa sunt, ii, 178. *Virtus* excellentia, xxxix, 447, 453. *Votum* Deo a primis Christianis ad posterum venit, xii, 210. *Vovere* quod delectamus, ix, 322. *Vovere* adversus animam suam, id est in aliquo rerum licitarum et concessurum absentia, vi, 476, 477. *Homo* Dei nomine consecratus et Deo votus, in quantum mundo moritur ut Deo vivat, sacrificium est, ii, 461. *Nihil* Deo gratus possumus offerre, quam ut dicamus et, *Posside nos*, xii, 439. *Se* ipsum quæsi vocat, se ipsum reidat, xii, 386.

Votum castitatis, xii, 136, 137; xxvi, 330. *Virginitatem* proponatur Maria, xx, 172. *Voti* sancti concusia dixit, *Quomodo fiet istud?* *ibid.* 544, 545. *Pacti* enim castitatis votum damnabile est velle nubere, xxvi, 245. *Nuptia* tales non sunt adulteria, ut quidam putant, *ibid.* 246. *Lapsus* tamen a voto, adulterio est peior, *ibid.* *Votentes* castitatem, et non exhibentes, quania maneat ira Dei, xii, 242. *Voti* fraudati

eo major est iniquitas, quod non fuit votendi necessitas, xxvi, 347. *Votum* continentis, xii, 168; xxi, 76. *Votum* continentie mutuo consensu inter conjugatos initium, xii, 277. *Vovenda* non est continentia a conjugatis, nisi ex consensu communi, xxxix, 453, 454. *Votum* hujusmodi si ab altero præcipere factum fuerit, magis est corrigenda temeritas, quam persolvenda promissio, *ibid.* *Ad* votum continentis vir et mulier parvam auctoritatem habent, vi, 478, 479. *Quod* conjugati pari consensu voverunt, perseverantur usque in finem reddere ambo debent, xii, 308. *Qui* continentiam Deo vovissit, nolite retro respicere, xii, 168. *Vota* reddere femina non debet prohilente viro, etiamsi ipse antea permisit, vi, 477. *Mulier*, viro nondum consensuente, continentiam non secundum sanam doctrinam suscepisse dicitur, xii, 308. *ac* peccasse cum ei debitum carnis negavit, *ibid.* *Vovere* potest femina vidua aut libera, non vero suo patre aut viro constituta, nisi heremiticam, vi, 477, 478. *Votum* jejuniandi, xxxviii, 403, 406. *Votum* cæci illuminandi, totum vitum se in basilicis servillarum, xx, 511. *Vovetatur* omnia que offeruntur Deo, xii, 179. *Votum* nostrum maximum sacramentum altaris prædicatur, *ibid.* *Vota* in monasteriis nuncupari solita, x, 514. *Vota* quædam omnibus communia et quædam propria singulorum, ix, 322.

Voti obligatio, vi, 475. *Vota* Deo reddenda, xii, 242. *Vota* persolvenda, xxxix, 451, 452, 453, 454; xii, 279. *Reddendum* est quod voverit, ix, 523, 524; x, 143, 144. *Vota* que sine ulla conditione voverunt, nulla conditione suspenduntur, xxi, 394. *Hæc* est distinctio in votis, ut se accuset homo, Deum laudet, ix, 322, 236; x, 414. *Quisquis* Deo quod vovet, si respicit retrorsum, malum est, ix, 523, 524; x, 143, 144. *Nemo* presumat viribus suis se reddere quod promissit; qui te honoravit ut voveris, ipse adiuvat ut reddas, xii, 188. *Ex* professione hominis est vovere, ex adiutorio Dei vota reddere, ix, 525. *Vota* sua nonquam reddidit, qui de suo se putaverit reddendum, xii, 211. *Non* Domino quisquam quid-

quam rectum voveret, nisi qui ab illo acciperet quod voveret, *l.ii*, 182. Impiger sit antium ut voveret et reddat, ne cum se minus idoneum putat ad reddendum, piger sit ad vovendum, *xii*, 210, 211. Voto laudabili reddito egregia et singularis quadam gloria tribuenda in oculis, *xxvi*, 292.

Vox materia est verborum, verba formatam vocem indicant, *v*, 177. Vocis et verbi discrimen, *xx*, 519, 528. Vox inanis sine verbo, *ibid.*, 520. Vocis ministerium propter verbum, *ibid.*, 521. Vox deficit crescente verbo, *ibid.*, 525. Vox proprie animatorum est, vivorum est, *xii*, 344. Vox corporalis auditur, spiritalis autem intelligitur, *vii*, 141. Vox tota ab omnibus, tota a singulis auditur, *xxxix*, 308. Vox ad homines sonus est, vox ad Deum affectus est, *xxx*, 335. Vox cordis auditur a Deo, *xii*, 97, 287. Vox fidei in facie est, *xviii*, 452, 455. Vox Christi, vox Dei, *pax* est, *x*, 172, 173. Vox Christi etiam nostra est, et vox nostra etiam ipsius est, *ix*, 453. Vox Patris in monte Sinai, et species columbae visa, sine vivificationis animae ministerio facta sunt, *xi*, 367, 368.

VULCANUS, *xi*, 347. Vulcanum ignem mundi esse voluit, *ii*, 329. Vulcanus maritus Veneris, *ibid.*, 143. Vulcanus cur claudus fingitur, *xxviii*, 314. Vulcanus et Mars maritus, *xxviii*, 606. Vulcani templum Athenis, *ii*, 446, 447.

VULGI Iudicium plerumque erroneum, *ii*, 40.

XANTHUS, alius Asterius, Cretesium *l.ii*, 446.

XANTIPPUS Taposensis episcopus Numidiae primatum ad se pertinere contendebat, *xxxix*, 9. Nunquid Xantippus senex, *ibid.*, 10.

XENOCRATES philosophus, Platonis discipulus, *xxxv*, 94, 124. Platonem in Academia successit, *ii*, 381; *xxxix*,

VULNERATOR Dei sagittis male sanis, et sanatur bene vulnerati, *xii*, 439.

VULNUS in bono potest accipi in Scriptura, *iv*, 123. Vulnus sub tegmine medici sanatur, sub tegmine vulnerati ceclatur, *vii*, 451. Vulnus peccati medicum omnipotentem requirebat, *ix*, 91. Vulnus amoris, *xxi*, 23.

VULPES insidiosos maximeque haereticos significant dolosos, fraudulosos carnevrosi anfractuibus latentes et decipientes, odore etiam tauto potentes, *x*, 113. Vulpes solent laes habere foveas ut ex una parte intreat, et ex altera parte exeant, *ibid.*. Reges impios quos terret virtus aliena, vulpes appellavit Scriptura, *ibid.*, 276. Rex qui neminem hominum timet, non vulpes, sed leo, *ibid.*. Samson colligavit caudas vulpium, et ibi ignem alligavit ad incendendum menses alienigenarum, *ibid.*, 145.

VULTUS Christus appellatur: pulli vultus, filii sponsi, *vii*, 9.

VULTUS Dei quid, *viii*, 326. Illi qui res suas vendebant, vultum regine Ecclesie deprecantes in muneribus veniebant; et ea que portabant, ad pedes Apostolorum ponebant, *ibid.*, 512. Ferebat dilectio in Ecclesia vultus erat regine Ecclesie, vultus erat regine obsequium filiarum Tyri, *ibid.*

VULVAM conclusam fuisse quo sensu Scriptura dixerit, *xxxiv*, 254. Vulvam in domo Abimelech quomodo cluserit Deus, *xiii*, 215.

373. Xenocrates Polemonem quomodo converterit, *xl*, 39.

XENOPHON, *xii*, 311.

XENOPHLYS Colophonum physicus, *ii*, 331. Quo tempore claruit, *l.ii*, 468.

XERXES BALEUS septimus rex Assyriorum, *l.ii*, 434.

XRYSTUS Romanus episcopus et martyr, *xxxiii*, 542; *xii*, 552. XRYSTI martyris festum, *xxv*, 321, 322. *Vide* SIXTUS.

X

Z

ZABOLOS, interpretatur Habitaculum fortitudinis, *ix*, 239.

ZACHAEUS in symonorum ascendens quid figurat, *ix*, 478. Zachaeus excipit hospitem Dominum, *xvii*, 389. Zachaeus dimidium dat, dimidium ad reddendas fraudes reservat, *ibid.*, 297, 508; *xviii*, 625. Sermo de Zachaeo, *xxxii*, 250. Zachaeus canctor, vocatur ad Christum suscipiendum, *ibid.*. Zachaeus reddit alieni, et sua donat, *ibid.*, 251. Ascendit in arborem Zachaeus, ut Christum Dominum ex alto conspiceret quem humilis in brevi statura videre non poterat; cupit nosse aspectu, quem venerat sensu; videre facie quem viderat mente, *ibid.*, 250. Fuit Zachaeus Abraham filius fide, non genere; merito, non sobole; devotione, non stirpe, *ibid.*, 251, 252. Comparatio Zachaei cum Abraham, *ibid.*. Sermo alter de Zachaeo principe publicanorum in civitate Jericho, *xxiv*, 70 et *seqq.*

ZACHARIAS propheta Veteris Testamenti quid et quo tempore prophetavit, *ix*, 486, 487; *xi*, 318; *xiii*, 10, 48.

ZACHARIAS pater Joannis Baptistae. Zacharie et Mariae eadem fere verba, non eadem incredulitas, *xx*, 336. Zacharias desperando interrogat, Maria inquirendo, *ibid.*, 537. Zacharias erat senectute maridus, genitalibus forte privatus, decipientibus ab avo membris invalidus, ac tota pene compage corporis dissolutus, *xxiii*, 269. Zacharias sacerdos sine fide mutescerat, *ibid.*, 291. Zacharias in ordine vicis suae solita aris sacrificiorum offerens munera, cepit mente, solito more, ubertatem precum diffundere, *ibid.*, 292. Zacharias os prius clausum, et post apertum quid significet, *ibid.*, 561. Zacharias et Elizabeth non sine peccato, *xxxiii*, 331. Quomodo Zacharias et Elizabeth sine querela in omnibus mandatis, *xxxiv*, 33.

ZAMA, *xxxi*, 437.

ZAR, interpretatur Lupus, *x*, 136.

ZEBRA interpretatur Victima lupi, *x*, 136.

ZEBEDEI filii antequam humilarentur, voluerunt exallari, *xii*, 110. Zebedei filii cristianitatem appetentes, ad viam vocantur, *xix*, 368, 369.

ZELPHO Os hians interpretatur, *xxix*, 38. Zelpha figurat predicatorum, quorum os hiat, et cor non hiat, *ibid.*

ZELOTRYA proprie ubi sit, *xxviii*, 123, 126.

ZELUS quid, *xxviii*, 123, 126. Zelus Dei quid sit, *ibid.*, 118, 123, 126, 133, 134. Zelus duplici significatione intelligitur, et quomodo cadere potest in Deum, *ibid.*, 479. Zelus in bonam et malam partem accipitur, *iv*, 99, 100. Zeli Dei nomine intelligitur exactio castitatis, ne animi a Deo suo fornicatione dispercat, *x*, 78. Zelus Dei, zelus amoris est, *xi*, 433. Zelus Dei ita spes salutis nostrae, *xxviii*, 124, 125. Zelo domus Dei flagrare omnes debemus, quomodo, *xv*, 61, 62. Zelus impatiens, *x*, 376, 514. Zelus non secundum scientiam, *xix*, 112. Deus Dei secundum scientiam quid sit, *vii*, 137; *x*, 202. Qui zelum habet, Deo, non sibi zelat, *xi*, 390. Zelus cur minus videatur congruere Deo, quam praesentia, *ira* et *concordia*, *xxxvii*, 206.

ZENO unus ex principibus Stoicorum, *is*, 419, 422. Stoicorum princeps, *i*, 102. Sub Polemonis magisterio condiscipulus Archiesila, *ibid.*, 102. Deum ipsum esse ignem, animam mortalem esse dicebat, *ibid.*. Nihilque esse praeter hunc sensibilem mundum, nihilque in eo agi sine corpore, *ibid.*. Zeno in virtute laetitudinem posuit, *xxx*, 330. Zenonis definitio de perceptione veri, *i*, 48. Quo discentur, *ibid.*, 82, 83. Zenonis sententia in Chrysipsum pervixit, *ibid.*, 103.

ZENODOTUS, *i*, 143; *xxxviii*, 256. Zenobius a Dioscoro magister memorie appellatur, *xxxix*, 353. Zenobius Augustino auctor est scribendis operis de